

Kallid sõbrad!

Tundub, nagu ärkaksin pärast pikka suveunenägu. Kas see ei olnud mitte alles mõned nädalad tagasi, kui me oma viimase uudistelehe kirjutasime? Meie pika suvise unenäo jooksul juhtus nii mõndagi: meil oli tõeline mustade, punaste ja valgete sõstarde uputus. Kuue nädalaga korjasime 1100 kg marju ja tegime neist moosi ning mahla. Nagu unes läks ka töö iseenesest. Külas oli üsna vähe inimesi ja olime juba lootust kaotamas, et ei jõua kõiki marju ära korjata. Siis helises telefon ja kolm vabatahtlikku Saksamaalt soovisid, et tuleksime neile jaama vastu, kuna nad tahtsid meile just appi tulla ja ka Elle, kes tuli siia oma praktikat tegema, aitas meid. Tänu sellele saimegi hakkama. Nagu unes.

Suur aitäh meie suveabilistele, kes olid siin nii lühemaks kui pikemaks ajaks. Aitäh Raphaelile, Joachimile, Liinale, Pahkla Liinale, Lenale, Theresale, Jettele, Haraldile, Kenile ja Jerryle, Ellele, Maarja küla inimestele ja Malvele. Estella tuli 2,5 kuuks ja on väga hea kokk. Ka Margit jõudis meile külla, kui me oma viimased kartuleid sorteerisime. Ken ja Jerry tulid Sotimaalt ja tegid ära suure töö, kraapides maha Männi maja vana värvi ja andes talle uue väljanägemise. Felix ja Michael viisid selle töö lõpule.

Oli raske lasta “vanadel” vabatahtlikel minna, aga elu läheb edasi ja nad peavad leidma endale uusi väljakutseid laias maailmas: Carola ja Silvo, Marc, Wolfgang ja Madlen, Ophelie lahkusid, Elena ja Josefín, Christoph, Kalle ja David saabusid. Mõned nendest ka tutvustavad ennast selles uudistelehes.

Vahepeal on kartulid üleskorjatud ja sorteeritud. Sel aastal oli väga hea kartulisaak. Teised juurviljad ootavad veel korjamist.

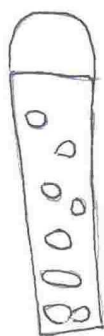
Üks teine töö, millega tegelesime, olid meie ehitusplaanid. Oleme rõõmsad, et Lothar tegi meile kolmanda projekti, mis paistab meie rahaliste võimalustega paremini sobivat, kui eelmised. Tänu Eesti Rahandusministeeriumile, Software Stiftungile, Iona Stichtingile, Bottoni Külale ja mõnedele eraisikutele on meil nüüd niipalju raha, et saame ehitamisega alustada. Maja ehitatakse nendest summadest, kuid ikka jääb veel raha puudu ja kui keegi soovib annetada meile raha köögi, dušši, tualeti, kraanikausi või vanni jaoks oleksime väga õnnelikud. Samuti põrandate jaoks (puu, linoleum, plaadid). Ka seinte värvi ja sauna jaoks ei jätku meil sellest rahast. Raha jätkub vundamendiks, seinteks ja katuseks, samuti ka välisuste ja akende jaoks. Dorfgemeinschafts Stiftung Saksamaal lubas kinni maksta meie küttesüsteemi.

Ja kui teil on mööblit, mida te enam ei vaja, võib-olla saaksite selle meile annetada. Oleksime väga õnnelikud, kui te saaksite meid aidata.

Ja nüüd me loodame sellest suvisest unest jälle uuesti üles ärgata. Sügis on alanud ning Merle ja Katarina võtavad osa tegevusjuhendajate kursusest Tallinnas, Pille alustas eurütmia õpinguid Tallinnas ja Helsingis ning Katrin alustas oma viimast aastat sotsiaaltöö õpingutes. Miikaeliku jõuga loodame me kõigi nende väljakutsetega hakkama saada, võib-olla ka selge sügistaevas ja värske sügisõhk on meile selleks abiks.

Soovin teile ilusat sügist, *Katarina*

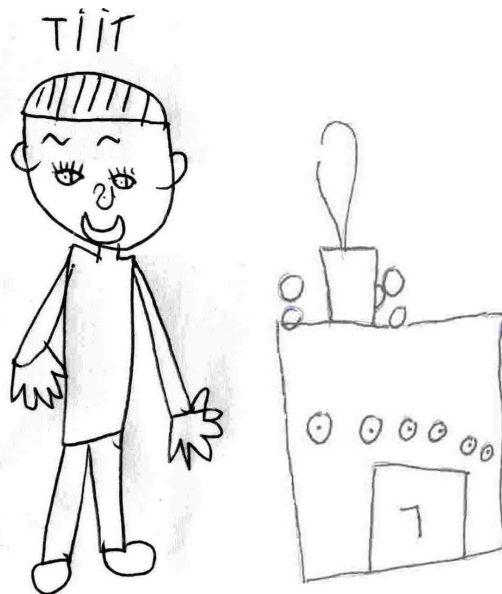
TIIDU HAPUKURGID

Tiit valmistab hapukurke. Häid hapukurke valmistab.

Silvi õpetas talle kuidas kurgid kiiresti valmis saavad. Niimoodi: pani mustsõstra lehed ja küüslaugutükid purkide sisse. Pani vee soolaga potti ja natuke pani ka suhkrut sisse. Lasi keema. See on marinaad. Siis pani kurgid purkide sisse ja marinaadi peale. Siis jääb seisma. Mõne päeva pärast saab valmis ja maitseb väga hästi. Tiit on hea hapukurgi tegija!

KERSTI KISLAR

DAVID

Tere, ma olen David, 24 aastane uus vabatahtlik. Ma tulin Prantsusmaalt 15. septembril ja jään siia üheks aastaks. Need on mu esimesed päevad külas ning ma alles avastan seda uut eluviisi. See on minu jaoks eelnevast erinev, kuna ma ei ole harjunud varem niimoodi elama. Kõik on siin väga sõbralikud ja heatahtlikud ning kõik tundub huvitav. Praegu õpin ma eesti keelt, et kõike paremini mõista. Olen selle kogemuse üle väga õnnelik. Nägemist!

MARGUSE UUDISED

Mina kolisin Tobiase majast Comeniuse majja. Seal on Katarina minu perenaine. Tobiase majas oli mul lahkumispidu ja ma lahkusin siia Comeniuse majja elama. Mul oli lahkumispidu koos Opheliaga. Inge joonistas mulle ukse peale uue pildi.

Ma teen ikka puutööd, vanasti ma aitasin õunamoosi teha. Nüüd aitan kartuleid sorteerida. Aitasin ka kartuleid korjata. Ja kui mu sünnipäev kevadel tuleb, tahan lambaid kasvatama hakata. Siis ma kraasin lambavilla tekikoti jaoks. Seda tööd ma juba oskan.

Sügisel tahan ma sügisetööd teha: näiteks et kui on pisikesed kartulid – need lähevad loomadele ja suured kartulid lähevad inimestele ja keskmised kartulid on seemnekartulid, mida saab maikuu maha panna. Suvekuudel tahan marjapõdsastele sõnnikut panna. Kui augustikuu tuleb, tahan mina augustikuu tööd teha. Korjan ja puhastan tikreid ja punaseid sõstraid, et saaks mahla teha. Ja Mihklipäevaks teen ma ahjukartuleid. Aitan Mihklipäeva töödes kaasa.

Margus

JOSEFIN

Minu nimi on Josefin Lindgren ja ma olen 19 aastane tüdruk Rootsist. Ma tulin Pahklasse EVS vabatahtlikuna 31. juulil ja jään siia 12 kuuks. Enne kui ma siia vabatahtlikuks tulin, käisin ma siin 2 korda külalisena. Minu jaoks oli see moodus vaadata, mismoodi elu siin välja näeb, enne kui ma asun vabatahtlikuna teenistusse. Nüüd pärast 1,5 kuud olen ma saanud osaks sellest kogukonnast ja tunnen ennast siia vastuvõetuna. See teeb mind väga õnnelikuks. Ma elan Helle majas ja esimesest päevast saadik tunnen ennast siin teretulnuna. Siin vastutan ma põhiliselt piimaköögi eest, kus veedan suurema osa oma ajast. Selline töö on mulle täiesti uus, kuna enne siiatulekut ei olnud mul peaaegu üldse füüsilise töö kogemust. Aga ma tunnen, et olen siinamaani hästi hakkama saanud. Leian, et töö piimaköögis on mulle tõeliseks väljakutseks. See on väga loov ja annab palju tagasi. Mulle meeldib uusi asju õppida ja see on ka põhjuseks, miks ma tulin. Ma soovisin teha midagi, mida ma ei olnud varem teinud. Enne kui ma siia tulin, õppisin ülikoolis ühe semestri eesti keelt, et keeleliselt natukene lihtsam oleks. Tunnen, et see oli tark tegu, sest nii sain peaaegu algusest peale hakata siinsete inimestega suhtlema. Oma vabal ajal armastan ma lugeda, luuletusi ja kirju kirjutada, fotosid teha, mõtelda ja tassi tee juures maailma asjade üle vaielda. Mulle meeldib ka laulda (eriti rahvalaule – Eestis on palju ilusaid laule) ja inimestega rääkida. Mulle meeldib igal võimalikul viisil loov olla ja tunda rõõmu tantsimisest ja teatrast (nii osalemisest kui vaatamisest). Minu eesmärgiks on ka sel ajal, kui ma siin olen, välja mõelda, mida ma tulevikus teha tahaksin. Ma loodan, et saan sellega hakkama. Loodan, et suudan aidata siinset kogukonda niipalju kui võimalik nii praktilises töös kui ka tuju kõrgel hoidmises. Soovin jagada teistega oma traditsioone ja anda endast parim. Ma loodan, et see saab olema väga huvitav aasta.

Josefin

PÄRNU - SÕIT

Me käisime Pärnus. Rannas käisime jalgupidi vees. Teised kiikusid. Mina jalutasin niisama ringi. Siis istusime jälle bussi peale ja sõitsime minu õe Salme juurde. Salme juures panime toolid, palju riideid ja purgid bussi peale, buss oli nii täis. Salme juurde oli palju külalisi tulnud. Nii palju rahvast oli, nad kinkisid mulle palju asju. Seal oli niipalju toitu. Kogu minu pere kattis selle laua sinna. Tiina ja kõik teised tegid toidu valmis. Nii pikk laud oli. Ja lõpuks mina mängisin veel koeraga.

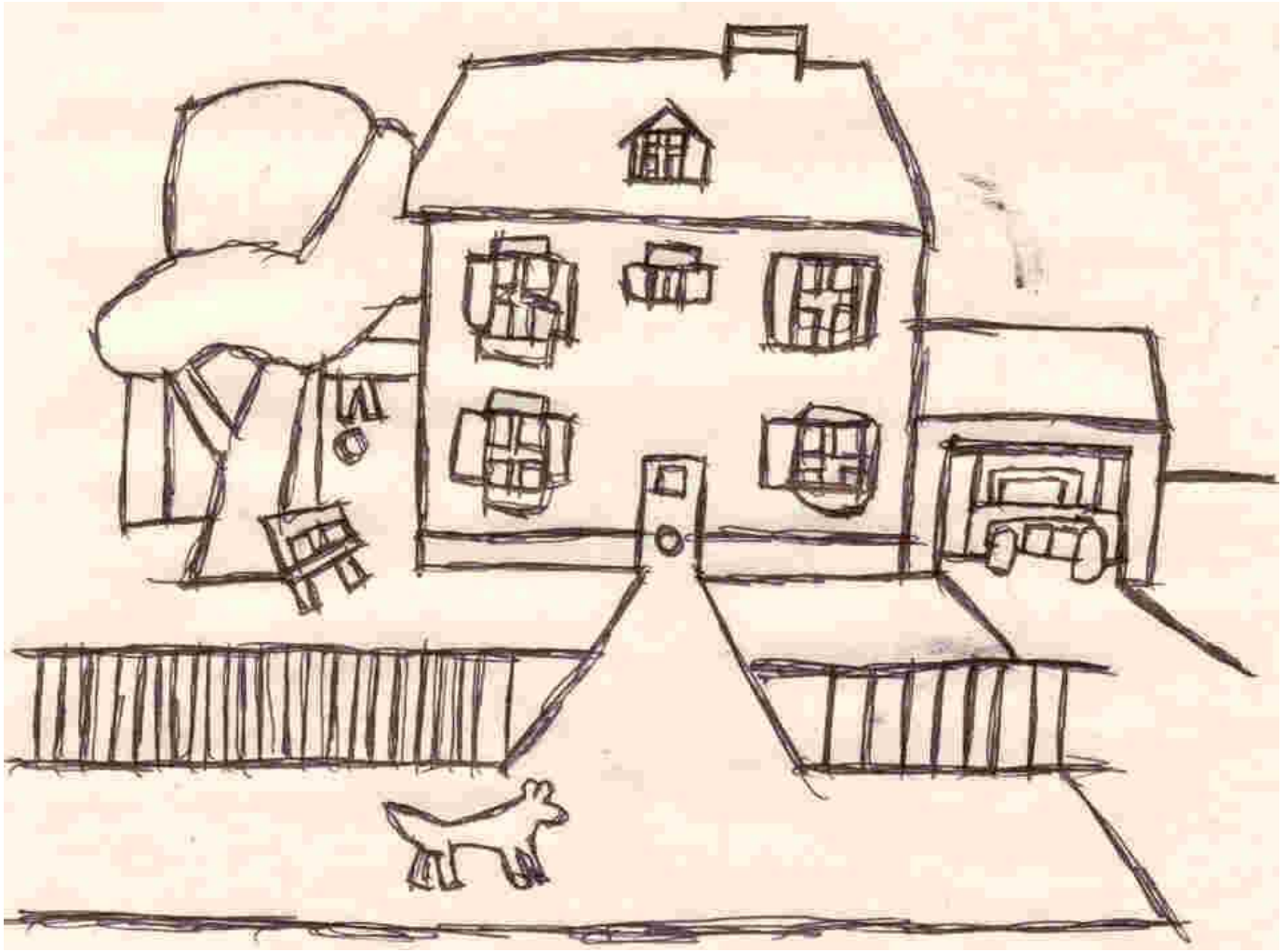
Malle oli ka kaasas ja tema sai Pärnus Anneliga kokku. Inge, Margus ja Katarina olid ka kaasas. Aitäh, Marc, et sa olid viimane kord meile bussijuht, enne kui sa tagasi Saksamaale sõitsid.

Ants

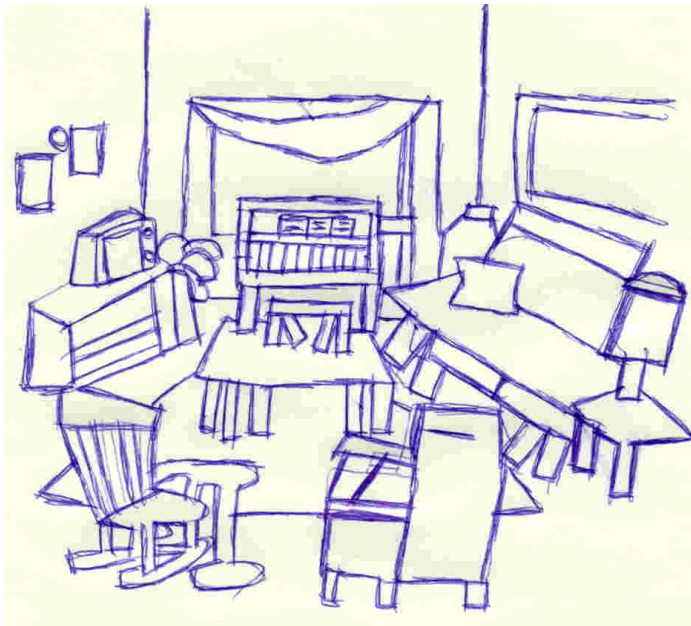
SAKSA KEEL

Ma hakkasin saksa keelt õppima. Kui tahan kunagi Saksamaale minna, pean saksa keelt rääkima. Meil käib siin palju sakslasi ja mõned neist ei oska inglise keelt, siis on väga raske aru saada. Igal õhtul õpin saksa keelt, et igav ei oleks.

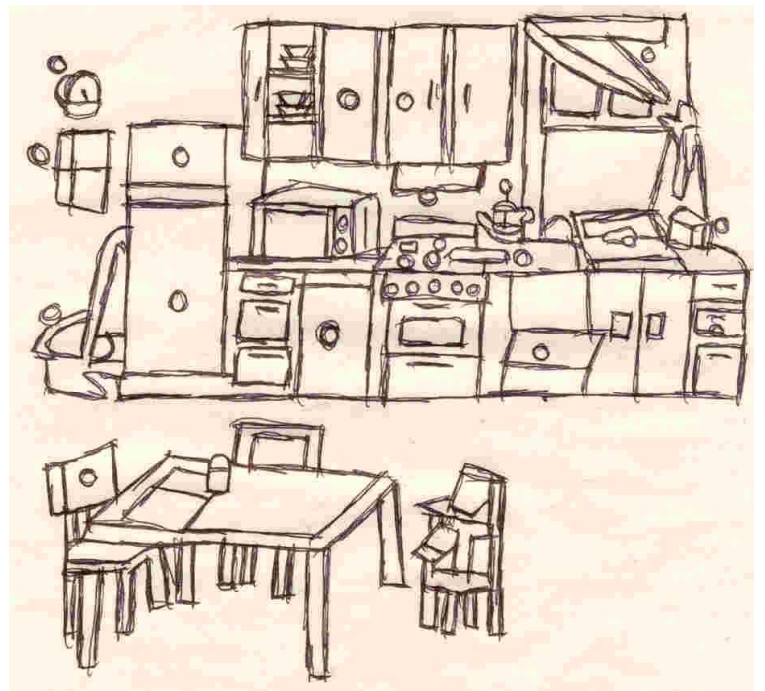
Kristiina

Inge : meie uus maja

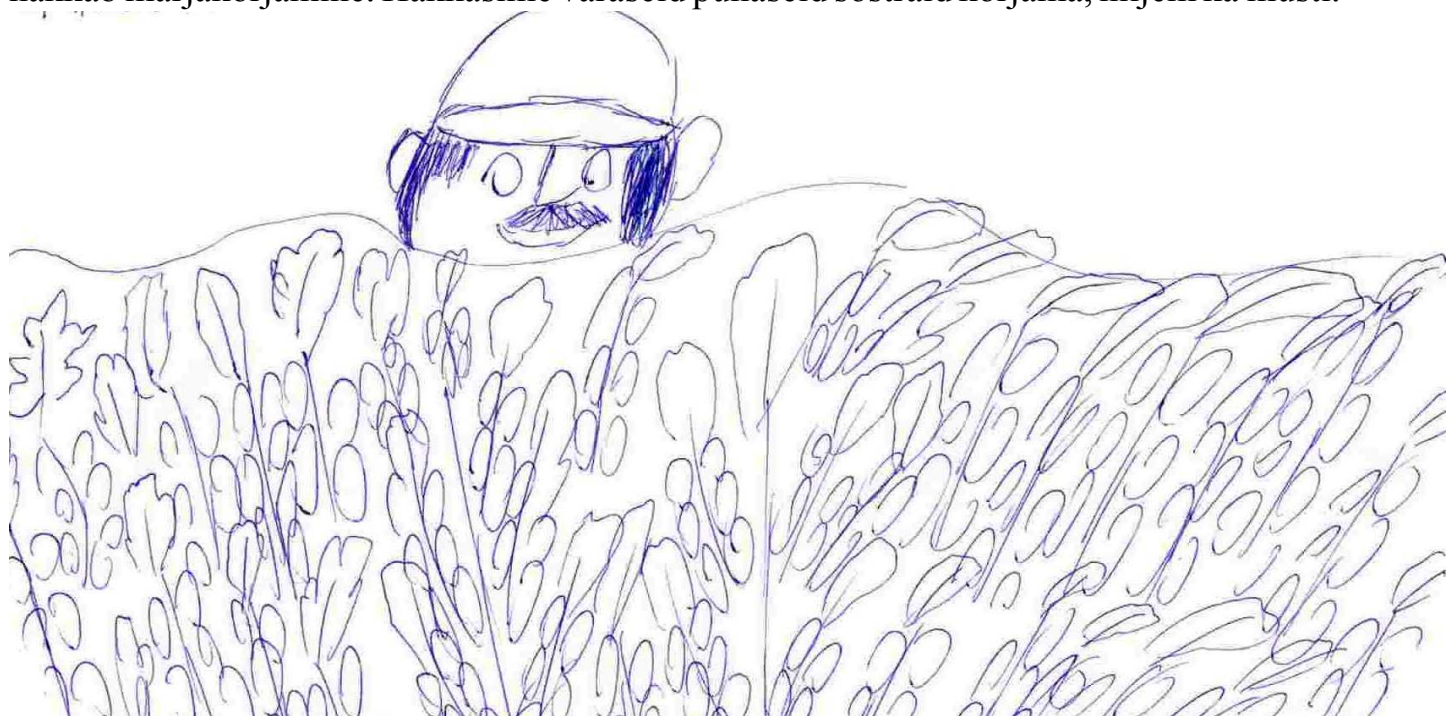
Uue maja elutuba

Uue maja köök

MARJAKORJAMINE

Enne me käisime Vikerkaare majas, kus oli hommikukogunemine. Seal kuulsime, et hakkab marjakorjamine. Hakkasime varaseid punaseid sõstraid korjama, hiljem ka musti.

Kui mahl ja moos olid tehtud, viisime purgid keldrisse kuni kelder oli täis. Meile tuli palju abilisi Saksamaalt, kes aitasid ka marju korjata. Lena, Theresa ja Liina, Evelin, Pahkla Liina ja veel palju inimesi. Meie inimesed olid ka kõik seal. Korjasime ja korjasime juulist kuni septembrini ja siis lihtsalt lõpetasime. Katarina ja Katrin tegid mahla ja moosi. Inge oli kõige parem koristaja õhtul köögis, kui mahlad olid kõik tehtud. Kristiina õppis purke pesema ja kuna see tuli tal nii hästi välja, siis nüüd peseb ta piimaköögis kõik purgid teispäevase piimaringi jaoks. Nii palju marju kui sel aastal pole meil ialgi varem veel olnud – üle 1000 kg. Aitäh kõigile abilistele ja aitäh päikesele ja vihmale ja Jevgenile ja ..., kes kõik panid kõvasti sõnnikut ja põhku põõsastele.

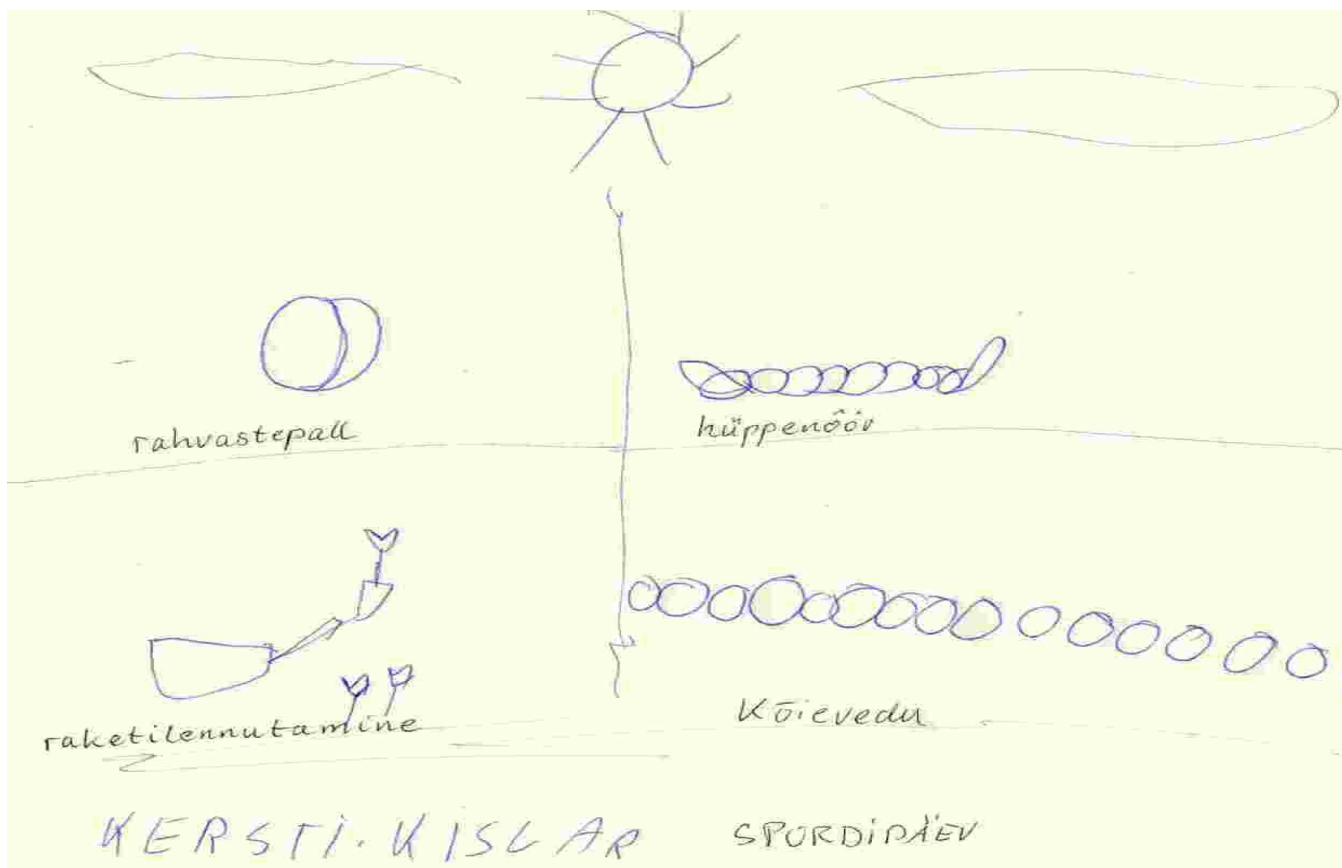
Jevgeni, Inge, Katarina

Tere!

Minu nimi on Christoph ja ma olen pärit Ida-Saksamaalt. Ma olen siin juba kaks korda varem olnud. Mõlemal korral tegin siin oma sotsiaalpraktikat 2,5 kuud. Kuna ma käisin kahes Steineri koolis, siis tuli mul ka praktikat kaks korda teha. Aga nüüd olen ma jälle siin ja seekord juba aastaks. Loodan, et olen järgmiseks suveks, kui mu aasta siin lõpeb, õppinud palju eesti keelt ja ka palju uut põllumajandusest. Samuti loodan õppida asju, mida ma pole kunagi õppinud Saksamaal või koolis. Loodan ka et õpin rohkem tundma inimesi, kes siin elavad ja et kõik läheb hästi. Praegu õpin ma lüpsma. See on tore töö ja meeldib mulle. Aga ma teen muidugi ka teisi töid, nagu söögitegemine ja mõned viimased päevad olen teinud uut kompostihunnikut koos Davidi ja Jevgeniga. Me segame kokku vanad kompostid ja paneme värske komposti kartulitest ja õuntest sinna juurde ning loodame, et järgmise aasta kevadel on see valmis põllul kasutamiseks. Me oleme vanast kompostist väga huvitavaid asju leidnud, näiteks ühe lusika ja ühe lipitsa kitarri jaoks.

Tervitusi kõigile,

Christoph

SPORDIPÄEV

Sõitsime laupäeval 10. septembril küla bussiga Raplasse sporti tegema. Juht oli Marc. Kaasa sõitsid mina, Inge, Piret, Ants, Jevgeni, Marek, Kaarel ja Marci sõber Felix.

Sõitsime laulväljakule. Kohtusime Annega (Anne on spordipäeva korraldaja) ja paljude teistega. Seal oli rahvastepalli mäng, raketi lennutamine, teatejooks ja kõievedu. Meie – Mareki meeskond

– võitis kõieveos esimese koha. Pärast seda läksime sööma kartulisalatit, viinereid ja kringlit. Jõime mahla ja kohvi. Siis sõitsime tagasi ja Marc läks lehmi lüpsma. Oli tore üritus.

Kersti

SELLE AASTA VIIMANE UJUMINE

24. augustil oli Kersti sünnipäev. Pahkla lähedal on väike järv ja sellel päeval sõitsime küla bussiga sinna ujuma. Koos minuga olid veel Wolfgang, Elena, Estella, Inge, Jevgeni, Urmas, Marek, Ants ja sünnipäevalaps Kersti. Me parkisime bussi ja läksime jala järve äärde. Teel oli palju konnasid. Kõik konnad oli Kersti printsid. Oli ilus õhtu. Vees oli umbes sama temperatuur nagu õhus ja mina mõtlesin, et see on nii hea. Aga sünnipäevalaps ütles: ”Nii külm on, mina ei uju!” Aga mina olen Rootsist ja seal kus ma elan, on vesi meres alati külm ning mina hüppasin järve. Wolfgang, Marek, Urmas ja Elena ujusid ka. Urmas oli nagu kala, hüppas paadisillalt ja ujus väga hästi. Tõeline veemees! Siis me hakkasime koju minema. Koduteel ostsime jäätist. Oli väga tore õhtu!

Josefin

ELENA

Tere, ma olen üks uutest vabatahtlikest Pahkla Camphilli Külas. Minu nimi on Elena, tulen Saksamaalt ja jään siia aastaks.

Kui ma juuli lõpus saabusin, mõtlesin, et kuulen sel aastal väga harva saksa keelt, aga lennujaama olid mulle vastu tulnud kolm sakslast ja üks austerlane (, Marc, Joachim, Madlen, Wolfgang... ja muidugi Jerry). See üllatas mind ja samas oli see ka rahustas ning ma ei tundnud ennast esimestel päevadel üksikuna.

Ma asusin elama Tobiase majja ja tundsin ennast seal kohe väga mugavalt, kuigi meil toimus seal suur muutus – perevanemad Carola ja Silvo lahkusid ja Tiia tuli nende asemele perenaiseks.

Kõik siin külas näitasid mulle, kuidas tööd käivad. Paljud asjad olid mulle uued, aga samm-sammult olen ma edenenud ja nüüd olen vastutav piimaringi eest. Olen õppinud lüpsma ja töötama piimaköögis iseseisvalt.

Tulevikus loodan, et suudan kõigiga rääkida. Ma loodan eesti keele kiirelt ära õppida ja ma annan oma õpingutes parima.

Mulle meeldib väga selle küla asukoht, Eesti maastik on väga ilus ja eriti ilus on taevas. See võib võtta kõiki värve, mida suudad ette kujutada.

Linn, kust ma Saksamaalt tulen, on Stuttgart. Seal käisin ma koolis. Hiljem lähen ülikooli. Aga on vahepeal hea teha õpingute vahele paus, ja mulle tundub, et ma tegin õige valiku, et siia tuln, töö ei lõpe kunagi...

Elena

KARTULITE KORJAMINE

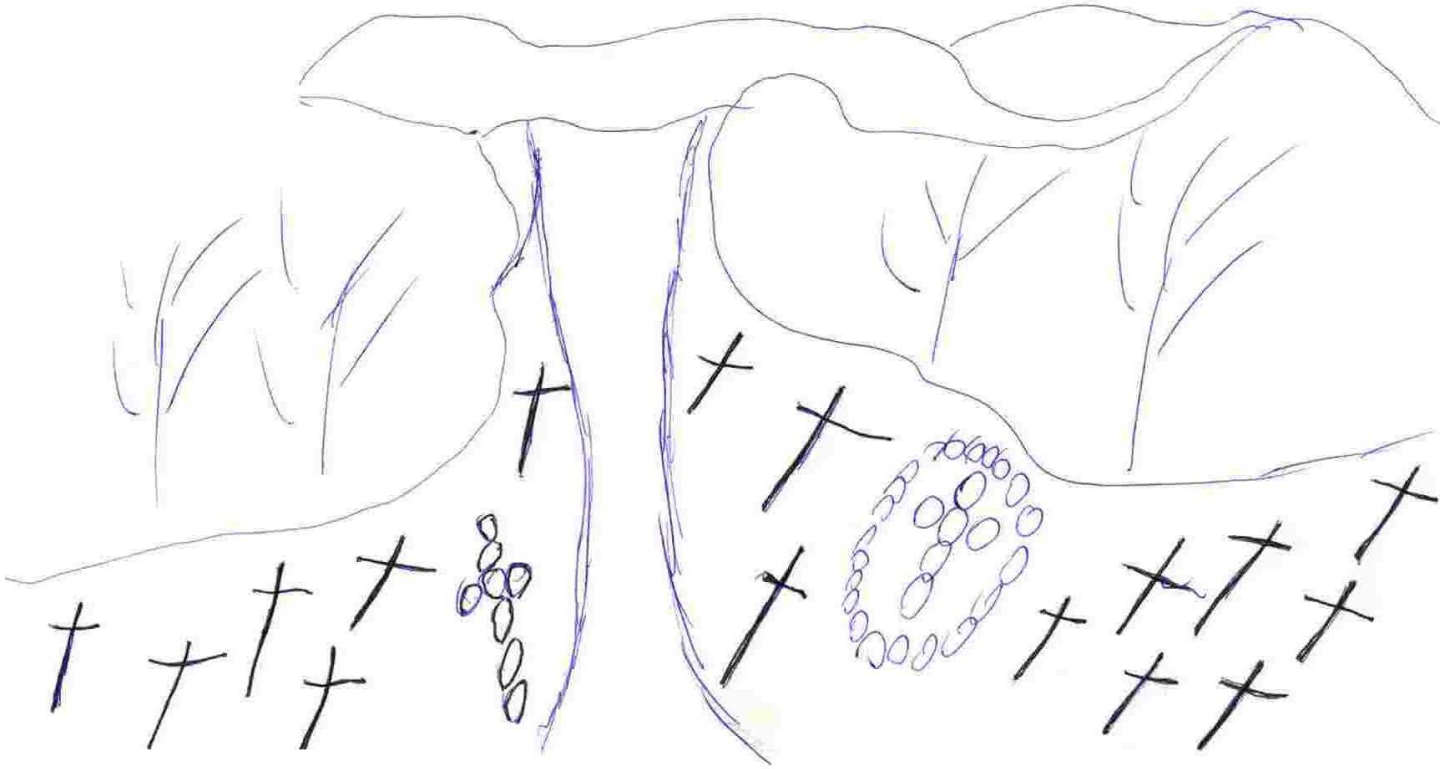
Mina, Jevgeni, Kersti, Silvi, Malle, Heino, Katarina, ja veel palju teisi inimesi korjasime sel aastal põllult kartuleid. Guido aitas ka vahepeal, ta sõitis traktoriga ja tegi vagusid lahti. Neli päeva korjasime, sest sel aastal oli palju kartuleid. Oli väga ilus ilm, väga soe oli. Oleme kartulid lauta pannud, nii et tulid suured hunnikud. Siis oli vaja kartuleid sorteerida: suured on söögikartulid, väiksed on seemnekartulid ja pisikesed ja need, mis ei ole nii ilusad on sigadele. Ma arvan, et me istume kaks nädalat enne, kui saame sorteerimisega valmis. Meil on palju kartuleid, mida saame ära müüa, see on hea!

Kaarel

HIIUMAA - SÕIT

Wolfgang viis meid Koluvere ristmikule. Tee peal nägime mitut paksu kodusiga. Pidime ettevaatlikult sõitma. Tuli jälle ja jälle paks roosa siga tee peale auto ette. Lõpuks oli ka surnud sigu tee peal. Siis nägime veoautot, mis pidi need vist lihakombinaati viima, kust kohast need olid vist kõik maha hüpanud.

Bussipeatuses ootasime ja siis tuli Isolde koos oma bussitäie sõpradega. Sõitsime praami peale ja jõudsimegi Hiiumaale.

Jõudsimme ühte kohta, kus me tegime risti kivide ja puukeppidega. See oli ristimägi. Samal ajal suri Ester Lepiku ema. Pärast nägime ka Estonia katastroofi mälestuskella. Seal oli ka tuuleveski, mis tegi elektrit.

Kassaris sõime talupojasuppi ühes restoranis. Siis näidati meile maja, kus me saime ööbida. Mõned teised ööbisid hobusetallis või tuuleveskis. Meie ööbisime väikeses suvilamajas. Seal oli tuba ja WC.

Siis hakkas Isolde 50. sünnipäev. Talle kingiti palju talupojaasju. Sõime kooki ja pärast käisime kirikus palvetamas. Oli nii palav, et kirikuaknad võeti ära. Bussiga sõitsime mere äärde baari, see oli nagu väike maja mere ääres. Seal saime süüa, oli suur söömine. Seal oli igasugust toitu. Kala ja liha ja juustu. Üks juust oli nii suur ja kollane. See oli talumehe juust, isetehtud, mitte poe oma. Ka maasikad, jäätis ja salatid olid. Mängiti muusikat ja tantsiti ja maaliti suur maal Isoldele.

Õhtul hilja hakkasime kodu poole jalutama. Tuli Jürg Würtenberg ja võttis meid kõiki bussi peale, kus tema laps magas. Hommikul sõime hommikusööki ja siis kõndisime hobusetalli juurde ja vaatasime merd. Laulsime veel Isoldele ja bussijuhile, kellel oli sünnipäev ja siis sõitsime jälle koju tagasi. Bussijuht viis meid Urgele. Kaasas olid Jevgeni, Ants, Inge ja Katarina.

JEVGENI
ANTONOV

SELMA LEPIK

Ester Lepiku ema suri 15. juulil 2005. Ta oli 100 aastat vana. Piret ja mina sõitsime matustele. Me korjasime talle lilli. Piret korjas talle rukkililled, sest need talle meeldisid. Mina korjasin samad lilled, mida ma korjasin Ester Lepikule ja kollaseid lilli ka. Siis sõitsime Tallinnasse. Jõudsim kirikusse, kus Estri ema puhkas. Läksime kõik kiriku juurde ja kirikuõpetaja rääkis. See oli Kaarli kiriku õpetaja. Ta rääkis Selma Lepiku elulugu ja 100 aasta ajalugu. Ta oli väga tublisti elanud. Need inimesed, kes ei suitseta, elavadki kaua. Lõpuks me laulsime veel ja kirst viidi välja.

Jevgeni

ELLEN LAKS

Laupäeval käisin ma alati tema juures ja me rääkisime juttu. Rääkisime Pahkla elust. Kui mul oli sünnipäev, siis ma viisin talle torti. Ellen rääkis, et kui ta väike oli, siis ta tantsis. Ma viisin talle meie aiast ka pirne. Talle meeldisid meie pirnid. Mina ja Vova aitasime tal ka natuke aiatööd teha. Ükskord murdus tema aias üks õunapuu maha.

Igal laupäeval, kui ma külla tulin, pakkus Ellen mulle süüa. Mannaputru või riisi. Õnne käis seal ka ja Kairi ja Piret käisid temaga õhtul juttu rääkimas. Kui Nadja veel siin elas, käis tema ka Ellenil külas. Ants oli Elleni piimamees. Me aitasime talle ka puhast vett sisse tuua. Musta veega ei saa ju nõusid pesta.

Ellen suri laupäeval 15.09.2005. Ta oli 88 aastat vana.

Jevgeni

**MEIE AADRESS: Pahkla Camphilli Küla, Prillimäe, Rapla maakond
79702, Eesti/Estonia**

**TELEFONID: (372) 48 34 430 – Helle maja
48 34 416 – Tobiase maja
48 34 449 – Comeniuse maja
48 34 419 – Männi maja
48 98 300 – Vikerkaare maja**
FAX: (372) 48 97 231 E-mail: pahklack@hotmail.ee

ANNETUSED:

**Eesti Ühispank, kood 401, Rapla kontor, Kohila filiaal, a/a nr.108020 0392
8005**